

gaae til Omordningen af vore viftnof til Omordning meget trængende Skatteforhold, maatte man hæfte Blikket, ikke paa hvorledes de i Tidernes Løb havde dannet fig og nu tyngte paa den One eller Anden, men man maatte fporre fig: paa hvilke Maader og ad hvilke Veie kan jeg fikre Finantferne ligefaa store Indtagter fom forhen, uden at gaae ud fra denne Forffjel mellem Land, Stad, Hovedftad, fom Noget, der, fordi det engang beftaaer med Hensyn til Befatningen, bør vedligeholdes — en Forffjel, fom man i andre Henseender vil udrydde, fordi man maa erkjende, at den har været unaturlig, men fom man igjen her vil indføre paa en anden unaturlig Maade (Hør!). Det synes imidlertid dog at være den Hovedbetragtning, hvorfra Lovforflaget om Confumtionens Dphævelse er gaaet ud; men det er den Hovedbetragtning, fom jeg troer, at man paa ingen Maade kan billige, om Forholdene end kunde gjøre det mere eller mindre nødvendigt ikke ganffe at tabe de ældre Forhold af Sigte. Men naar det hedder i nærværende Dpfats, at det aldrig vilde kunne udledes af Dpgjørelfen af Befatningsforholdet mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, navnlig Kjøbstæderne, at det ffulde blive retfærdigt, at Kjøbenhavn befries for, og det øvrige Land overtager et Afgiftsbeløb af mellem 2 og 300,000 Rbd., og man lige iforveien har fagt, at det ved nærværende Sags Behandling aldeles ikke kommer an paa at undersøge, om det var retfærdigt, at Kjøbenhavn havde fvaeret den høiere Confumtionsafgift eller ikke, tillader jeg mig at troe, at man gjør en Slutning uden al Forudsætning, eller at man fkyder de Forudsætninger bort, paa hvis Undersøgelse det netop kommer an. Og høift hefnynderligt forekommer det mig, naar man til Styrke for en faadan Slutning paaberaaber fig Forhandlinger, af hvilke idetmindfte efter min Overbeviifning, og efter den Kundffab, jeg har til denne Sag, hvori jeg fely har havt den Vre at tage Deel, alt Andet fnarere kan udledes end en faadan Anfkuelfe. Thi, naar man paaberaaber fig, at felve Kjøbenhavns Communalbeftyrelfe i 1841 ikke gif faa vidt, at den forlangte Confumtionen hævet, synes man at overfee, at dette

var en naturlig Følge af, at Ingen i 1841 tænkte paa, eller at idetmindfte Ingen da troede, at Confumtionens Dphævelse kunde anfes for nær foreftaaende. Kjøbenhavns Communalbeftyrelfe forlangte i 1841, at Kjøbenhavn ffulde sættes paa lige Fod med Kjøbstæderne, og hvad Mere eller hvad Andet kunde man forlange paa en Tid, hvor der ikke var Tale om, at de andre Kjøbstæder ffulde blive frie for Confumtion? Naar man paaftaaer, at der ikke i 1844 og 1846 fra de roeskildffe Stænders Side er gjort noget færligt Andragende med Hensyn til Kjøbenhavn, faa synes man igjen at overfee, at Grunden dertil, hvad der ogsaa fremgaaer af den hele Forhandling, ligger deri, at man forudsatte det fom noget Uomtviifteligt, fom Noget, hvorfra man kunde gaae ud fom fra noget Givet, at man, naar Confumtionen ophævedes, ikke vilde ftille Kjøbenhavn paa en anden Fod end de øvrige Kjøbstæder. Man har paaberaabt fig Andragenderne fra den jydskke Stænderforffamling, og det er viftnof fandt, at man der betragtede Sagen i Mærene 1842 og 1844 fra det felfamme Standpunkt, fom Ministeriet nu vil have Forholdet betragtet, faaledes, at de forffjellige Dele af Landet ved Omreguleringen af Stattevaftenet ffulde vedblive at bære de fomme Byrder fom nu, uden Hensyn til, om den exifterende Fordeling var retfærdigt begrundet eller burde opretholdes. Men derved er langtfra Rigtigheden af det Princip, fra hvilket man vil gaae ud, beviift, eller er det godtgjort, at man har Ret i at ville, at Kjøbenhavns Commune, fom med Refignation har fundet fig i at bære den større Byrde, den hidtil har baaret fremfor det øvrige Land, og faa fremdeles ffal gjøre det. Og i ethvert Fald støtter det Princip, fom man nu vil have gjennemført med Hensyn til Kjøbenhavn, fig ikke til en tro Dpfattelfe af de roeskildffe Stænders Forhandlinger og af den Kjøbenhavnffe Communalbeftyrelfes Andragende i denne Sag, da det tvertimod meget mere fremgaaer heraf, at man aldrig har troet at kunne forudsætte, at der vilde blive Spørgsmaal om, at Kjøbenhavn vilde blive fat paa en anden Fod end de øvrige Kjøbstæder, om man end ikke kunde synes at være uvillig til at indrømme, at det